

MAASRACE

Zaterdag 2 september de Maasrace door hartje Rotterdam. De Port of Rotterdam kon toch op het laatste moment met hulp van wat inleen roeiers twee sloepen inzetten. Willem zou de Cor de Bruin 2 sturen met de roeiers: Jean Paul, Ton, Bas, Wim, Jos, Lars, Tineke en Xanderijn. Het was een niet ingespeelde samenstelling maar Willem had er op voorhand vertrouwen in. Enkele nog niet maar daar zouden ze zeker op terugkomen! Ruim 45 sloepen aan de start. De start is altijd een prachtig gezicht voor de toeschouwers als 45 sloepen tegelijk starten. De enigste race waar dit gebeurd. Deze keer hadden we ook de stroom nog wat mee wat het moeilijker maakte om een goede plek bij de startlijn te verkrijgen. Na het opslepen naar de startlocatie waar nog volop activiteiten plaats vonden werd het dringen om vooraan te liggen. We moesten nog een kwartier wachten maar de stroom zorgde er voor dat we steeds door elkaar dreven. De vrijwilligers van de organisatie had het druk met het terugsturen van de sloepen die te ver doordreven. Eindelijk was het zo ver we mochten met de Cor de Bruin 2 naar de startlijn nu u begrijp dat werd een zootje. Ieder probeerde een zo goed mogelijk plekje te veroveren want de startlijn was niet breed genoeg voor 45 sloepen. Liefst lig je in de voorste startlijn maar enkele sloepen namen wel genoegen met de 2e startlijn en kozen bewust om achter een snelle sloep plaats te nemen. Willem voorzag grote drukte in de midden en week geheel naar buiten uit. Wel een nadeel want het startschip dat in de midden van de rivier lag versperde wel zijn weg maar Willem hoopte op wat geluk en dat hij snel in een vrij gat kon duiken. Vele sloepen of riemen kwamen tegen elkaar aan en de Cor de Bruin 1 werd zelfs ingesloten door enkele sloepen en kon geen kant op. Eindelijk viel het startschot en waar Willem op hoopte gebeurde de Prinses Christina maakte wat ruimte. Nog even tikte wat riemen van ons de riemen aan van een sloep naast ons. Willem schreeuwde naar zijn roeiers om gewoon door te trekken en even moest bakboord iets inhouden om naar bakboord uit te kunnen wijken. We doken gelijk in het vrijgekomen gat en stoven naar voren. Dat was een goede start we lagen gelijk bij de eerste 3 sloepen. De Azorean High de super snelle sloep liep snel op ons uit maar wij bleven met de andere sloepen gelijk opgaan. De Cor de Bruin 1 was geheel naar achteren gedrongen door de kluwen van sloepen die allemaal tegen elkaar aan kwamen. Daar zullen harde worden zijn gevallen voor wat ruimte.

De toeschouwers op de Erasmusbrug genoten van het schouwspel en de strijd van de sloepen die probeerde een ze goed mogelijke positie in de kopgroep te krijgen. Deze keer hield Willem meer de midden van de rivier aan waar nog iets meer stroom mee stond. Vorige edities was het zaak om zo dicht mogelijk langs de oever te roeien want dan had je de minste last van de tegenstroom. Een bekend Rotterdams team van TIOG, in de Nerisssa, zat ook vlak voor ons een eind uit de oever. Onze directe tegenstander, Haarlemmerhout, waar we lange tijd gelijk mee oproeide langs het Noordereiland bleef dicht naast ons roeien. Doordat deze sloep in de binnenbocht zat kwam hij bij het ronde van het eiland toch voor ons of waren ze gewoon iets sterker? We kozen er bewust voor om niet de kortste route langs de oever te nemen maar meer in de buitenbocht waar we meer stroom mee hadden. Vele sloepen achter ons deden het zelfde want zij dachten die Rotterdammers weten wel wat beter is. Nog 2 Kuikensloepen, Evert Deddes en de Zwarte Duivel, volgde ons op de voet. De Evert Deddes waar weer een top team in zat van oud roeiers van de Zeevaartschool STC deed verwoedde pogingen om dicht naar ons toe te komen. Normaal zijn deze boys met ook de sloep de Anthony van Hoboken van STC sneller dan ons. We vreesde dan ook zodra er meer ruimte zou komen dat ze ons zouden passeren. De Cor de Bruin 1 was nu wat uit de drukte in het achterveld gekomen maar lag toch gelijk zo 200 meter achter ons. Gelukkig konden ze nu al enkele sloepen inhalen. Dat geeft natuurlijk een goed gevoel als je steeds een sloep in haalt ondanks dat sommige door hun bouw langzamer zijn. Wij voeren nog steeds vooraan en zouden dat heel de race volhouden ondanks de druk achter ons. Als we de Pilot Gigs voor ons konden volgen dan hadden we op handicap van hun niets te vrezen. De Azorean High, Haarlemmerhout en de STC sloepen waren de gevaarlijkste tegenstander. De Evert Deddes deed enkele keren een poging om dichterbij te komen maar door iets extra te geven of omdat ze minder stroom mee hadden vanwege hun koers bleef ze op gepaste afstand. Dat deed ons goed. De Zwarte Duivel was ook al aardig terug gezakt dus dat zag er goed uit. Willem begon steeds meer te

glunderen want hij zag nog steeds de Azorean High en volgde zijn voorgangers op enkele meters afstand. Soms kwamen we door een gunstiger koers of toch iets de scherpe bocht af te snijden dicht bij onze directe tegenstander. De stuurman van de Haarlemmerhout keek de gehele race achterom want hij hield ons goed in de gaten. Ook de snelle Gig voor ons volgde hij op de voet. Bij iedere koerswisseling deed hij het zelfde en wij natuurlijk in de meeste gevallen ook. De TIOG roeiers roeide nu in het gebied waar ze wekelijks trainen en die weten dan de gunstigste stroomposities.

Bij de Steenplaats waar diverse duwbakken lagen werd het nog even spannend want we moesten de groene tonnen respecteren en alleen bij te weinig ruimte van onze koers afwijken. Een controle schip hield alles goed in de gaten. We koerste nu richting het Zuiddiepje waar we tussen het Brienoordeiland en de vaste wal door moesten koersen. De smalle brug die nogal krap is werd keurig gepasseerd zonder dat de riemen de pijlers raakten. Altijd spannend voor de stuurman maar vooral voor de roeiers! Na passage van de Brienoordbrug moesten we nog verder door roeien naar Bolnes waar nu de oversteek was gepland. Het parcours was met 2 kilometer verlengd want we mochten niet te vroeg in het demo gebied van de Wereld Havendagen terugkomen. Alles was tot in de puntje geregeld deze keer. Bij het keerpunt werd het weer spannend want wij liepen de Haarlemmerhout hard in maar ook de Evert Deddes kwam snel opzetten. Jean Paul werd behoorlijk zenuwachtig en riep: daar komen ze, ze hebben een betere koers doet er wat aan Willem. Ja Willem keek ook verbaasd want doordat hij zijn tegenstander volgde die ook iets werd weggezet door de stroom maakte we een iets langere route. De Evert Deddes deed het nu beter en in een rechte koers ging deze op de boei af. Gelukkig konden wij met de zelfde snelheid de boei ronden maar de Evert Deddes moest haaks om de boei heen en de stroom deed hem nu iets meer afremmen dan wij. De onderlinge afstand werd gelukkig weer wat groter. De TIOG GIG koos bij de IJssel om gelijk naar de oever te koersen wat ons een wel erg lange omweg leek. De Haarlemmerhout en de Cor de Bruin 2 namen een wat flauwere bocht. Even kreeg ik hoop want we haalde de Nerissa snel in. We voeren haast gelijk maar ze zaten nu wel dicht onder de wal uit de stroom. Voor we weer bij de Brienoordbrug waren hadden ze weer een duidelijke voorsprong op ons. Zo zie je maar dat niet iedere gok winst oplevert dat zou even later ook met de Evert Deddes blijken!

We kregen nu ook te maken met een sloep, Yellowfin, die naderbij kwam. Deze haalde ons nu in. Waarschijnlijk iets meer kracht of deze sloep loop iets beter tegen de stroom in? Bij de bocht van Es nam Willem meer risico dan de andere sloepen en voer krap langs de krib. De paal op de krib gaf duidelijk aan waar het gevaar onder water lag. Door steeds iets naar binnen te koersen kwamen we steeds iet meer uit de stroom. Wel meer meters maar het roeit lichter. Dus iedere keer wat meters winst. Na de bocht kropen net als onze voorgangers tussen de steigers en het erop afgemeerde schip door. De ruimte was krap gezien de hoogte van de loopbruggen en de keien van de glooiing. Willem riep enkele keren: denk om de keien onder water en niet te hoog met de riemen en als grap, zeker niet gaan staan! De Evert Deddes verkoos er voor om buiten langs te gaan. Meer meters en meer stroom tegen. We zagen het gelijk ze verloren meters op ons. De roeiers zag je ondanks hun vermoeidheid glunderen en riepen: we lopen op ze uit en we gaan winnen van ze. Even later sloeg de vreugde om in angstige blikken want wat bleek ze namen nu de kortste weg door de midden en wij zaten in de bocht dicht onder de wal. Ondanks de tegenstroom kwamen ze nu weer hard opzetten. Jean Paul begon angstig te kijken en riep: we moeten het zelfde doen. Willem dorst niet om te kijken want hij voer zo dicht langs de oever en dicht op zijn twee voorgangers dat al zijn aandacht naar voren was. Ik doe het niet riep Willem. Die TIOG zit ook nog steeds onder de wal die weten het wel. Even later bleek dat het de juiste beslissing was want de tegenstroom werkte toch in het nadeel van de Evert Deddes. Gelukkig liepen we nu weer een stuk op ze uit. Dat gaf wat verlichting. Bij de passage van de bruggen, Spido en Parkkade kwamen we weer in het demo gebied van de Wereld Haven terecht waar vele schepen rondvoeren of met hoge snelheid over het water scheerde. Wat een golven we slingerde alle kanten op maar gelukkig zijn we wat gewend en vervolgde we onze weg naar de finish. Vanaf de kades en schepen werden we extra aangemoedigd voor de laatste anderhalve kilometer. Hier en daar een kreet van herkenning of een bekende fotografie die ons op de gevoelige plaat

zetten. De laatste kilometer was zeker zwaar met die golven en de eindspurt die we hadden ingezet. We wisten dat we niet zouden verliezen van de Evert Deddes en we wilde zo dicht mogelijk achter onze voorgangers eindigen. Kapot kwamen we over de finish maar we vielen elkaar in de armen want we hadden nu al het gevoel dat we hoog in de top zouden eindigen. De Azorean High stond al op de trailer en de volgende sloep hing al in de kraan terwijl wij zachtjes naar de RPA 24 roeide. We zaten gelijk al te rekenen: hoe lang zijn ze al binnen en wat is de achterstand van de overige toppers?

We meerden onze sloep af en vingen even later ook de Cor de Bruin 1 op. Tijdens het nuttige van wat fris of een biertje werd de start en de race doorgenomen. Ja, de roeiers uit de 1 hadden dan wel pech met de start gehad maar voor de rest liep de race goed. Ze hadden heel veel sloepen ingehaald. Je begrijpt dat Willem weer wat grappen uithaalde en met een brede glimlach liep ie over het dek. Hij kreeg steeds meer praatjes en maakte de nodige opmerking terwijl hij over dek liep met de kaas en worst. Niemand kwam iets tekort er was genoeg ingekocht voor onze thuiswedstrijd. Beetje PR werk dat is hem wel toevertrouwd. Enkele andere roeivrienden kwamen ook nog aan boord. Toen was het zo ver, de prijsuitreiking begon. Iedere keer werden er wat teams naar voren geroepen of vermeld waar men geëindigd was in hun klasse. De Cor de Bruin 1 werd als 9e in de eerste klasse en 11e in het Algemeen Klassement vernoemd ook niet slecht. Toen bleven er nog 4 over. We keken elkaar aan en dachten jullie of wij! Brandweer 4e dat vonden we ook tof voor onze roeivrienden. Haarlemmerhout 3e waar we heel de wedstrijd mee hadden gestreden. Nog twee over. De Evert Deddes werd 2e en wij kregen al vleugeltjes terwijl wij de STC boys feliciteerde. Toen kwam het hoogtepunt want wat bleek we hadden 2 eerste prijzen: 1e in de eerste klasse en 1e in het Algemeen Klassement. Dat hadden we nog nooit meegemaakt een topprestatie. We sprongen een gat in de lucht en poseerde trots voor diverse fotograven. Onze directe tegenstanders feliciteerde ons en spraken lovende woorden over onze strijd in de kopgroep. Vol trots liepen we even later met de bekertjes te zwaaien op de terugweg naar de RPA 24. De sloepen werden weer in de 1e Eemhaven afgemeerd en met een stevige handdruk namen we afscheid. Met deze uitslag konden we thuiskomen.